

מחשבתו המפוארת של היושב-ראש מאו (שאומרים עליו כי הוא גוסס) מצאה את ביטויה האחרון בבאלט מהפכני ראשון

הזמן: מלחמת האזרחים השנייה בסין (37-1927). המקום: צינוק נוראי ב־ארמונו של בעל־האחויות המשעבד והדורי סני, נן פא־טיין, באי היינן מלא הסבל וה־ייסורים. במעמקי הצינוק האפוליים מוטלת כבולה ח־צינג, בתו של איכר עני. בשרה תלוי פסים־פסים, ממכות־השוט שספגה. עינייה של צינג בוערות משינאה. משפחתה סבלה דורות מידי בעלי האחויות הנפשעים. לפתע נפתח דלת הצינוק בחריקה. נכנסים לארצו וחבורת חילים שכירים רעי־הבעה. פקודתו של לאו היא לקחת את צינג לשוק ולמוכרה שם לכל המרבה במחיר. אבל צינג הנוזעמת מצליחה לבעוט בלאו־ציו ולהימלט מידי אל החופש.

הראשונה שניספה

הוא — בכני הרצינות — סיפור ה־פתיחה של הבאלט המהפכני הראשון,

וכך אומרת ההקדמה לבאלט: „באלט זה הוא יצירה מהפכנית של להקת הבאלט של הפועלים, האיכרים וה־חיילים של סין העממית. הוא מתאר את מאבקה העיקש של קבוצת פועלות ואיכרות בצבא האדום על האי היינן, בהנהגת המפ־לגה הקומוניסטית הסינית המסוארת. „הדמויות הסועלות: „ח־צינג — בת איכר עני, ההוסכת ללו־חמת בפלוגת הנשים. „האנג צ'אנג־צינג — נציג המפלגה ב־

פלוגת הנשים האדומה

הפלאקאט בפתח בית־האופרה בפקין

לטה. הם נושאים בידיהם שוטים וחבלים, ומתרוצצים הנה ואילך כחבורת כלבים ש־טים. „(כולם רוקדים ככלבים שוטים). „צינג מסתרת מאחורי אחד העצים. לאחרי שהחבורה נושאת מחיפושיה ומסתל־קת מהמקום, היא יוצאת ממחבואה בזה־רות. כאשר היא בטוחה שכולם נעלמו, היא נשבעת בקול לנקום בהם. נאן פא־טיין קוראת, עוד אוכה לחתוך אותך לרצועות. אבל היא נזכרת, קודם כל עליה להימלט ולמצוא את מושיעיהם של העניים. „(היא רוקדת).

„לפתע מופיעים הנג צ'אנג־צינג, נציג המפלגה, ושליחו פאנג. שניהם מחופשים. הם בשליחות סודית. הם מבחינים בצ'אנג. הם רואים את סימני המכות האכזריות על גופה. הם חוקרים אותה. היא מספרת להם את סיפורה. היא חשה מייד שהם ידידים, והם מייד מספרים לה כיצד להגיע אל היחידה הקרובה ביותר של הצבא־האדום. „(הם רוקדים).

הסוף עדיין איננו הסוף

כך מגיעה צ'אנג אל הצבא המהפכני, מצטרפת לפלוגת־הנשים, ונוכה לבסוף לנקום בבעל־האחויות העריץ. הנג, שהעלה אותה על הדרך אל האור, נופל במאבק — אבל מיליוני מהפכנים תופסים את מקומו, כשהם נחושים בהחלטתם להמשיך במהפכה עד הנצחון המלא. קדימה, קדימה, המוני העמלים המהפכנים — תחת דיגלו של החבר מאו, קדימה לנצחון! הם רוקדים, ומט־בניתיים.

„לארצו — עוזרו של נאן, מפקד חייליו השכירים. עם דמויות מעין אלו, ניתן לראות אלו גדולות ונצורות מסוגלת לעשות מחשבתו של היו־ר. ואכן, הפרק הראשון של הבאלט מתפתח בדרימטיות מועזת ועוצרת־נשימה: „לילה אפל. לארצו האכזר וחבורת שכ־ריו צמא־הדם מחפשים אחרי צינג שנמ־

מפצחות הבורגנים כך נראות גיבורות הבאלט המהפכני: לבושות מדים, חבושות בכובעי־הקסטה המכוערים, ומ־זנקות בעוז קדימה, תוך ניפנוף רובים וחזרבות. מה לא עושים למען המהפכה — אפילו באלט

פלוגת־הנשים.

נאן פא־טיין — בעל אחווה משעבד ועריץ.

שנוצר סוף־סוף לאחר שנות אלפיים, עליידי 700 מיליון העמלים המהפכניים בסין הע־ממית. היה זה כמובן בלתי־נמנע, ושאלה של זמן בלבד, עד שגם אמנות הבאלט תושפע ממחשבתו העמוקה והאוניברסאלית של החבר היושב־ראש. ואכן, זה עתה הצי־גה בפקין הופעת באלט בשם פלוגת הנשים האדומה, המוכיחה מה מסוגל לעשות ה־סיפורן האדום הקטן, כשלוקחים אותו בר־צינות. בדברי הערכתו ליצירה החדשה, כו־תב המבקר האמנותי ה־סיא־צינג:

„הברתנו האהובה צ'אנג צינג־היתה הראשונה שניספה בדגל האדום הגדול של מחשבתו של היו־ר בתחום חדש זה, כש־היא הודפת בעזרתו את הרוח הרעה שש־בה בו. היא הסתערה בהצלחה על הבאלט, וכבשה אותו בהצלחה. בעשורת כן, היא פעלה לא רק למען 700 מיליון העמלים ה־מהפכניים בסין העממית, אלא גם למען שלושת מיליארדי העמלים המהפכנים ב־רחבי העולם כולו. ההתקפה על אמנות ה־באלט מסמלת את ראשית המהפכה שנועדה לשנות את כל האמנויות, בכל התחומים ברחבי העולם, ברוח מישנתו של היו־ר.

מות משעמום, או מפצצה?

מאחר שהפסימוסטים בעולם ה־מערבי הרקוב והקפיטאליסטי, טוענים אשתו של מאורסה־טונג.

צם, ושביטויה האחרון היה ביטול כל חוקי הסו־נורגריה, עומדת עתה להיערך ב־קופנהגן, בין ה־21 ל־26 באוקטובר, תערו־כת־המין הבינלאומית הראשונה בהיסטוריה **פתח יריד מפחירי רגלי.** „נציג בתערוכה כל מה שיש ביכולתה של ארץ כשלו — המתקדמת ביותר בעולם — לה־ציע לבן־אנוש בתחום המין והתענוגות. הכריז דובר החברה המארגנת את התערו־כה. שם החברה המארגנת, אגב, הוא עבודת צוות. כמובן, התערוכה תכלול ביתנים שונים, ביניהם המין במשך הדורות, המין באמנות, תמונות וסרטים, נשים יפהפיות, והצגות סקסיות מיוחדות. הכריז מזכיר־העיתונות הדני, אני דרס דאהלר: „זה יהיה למעשה יריד מסחרי ככל יריד אחר.

יותר גלוי־לב היה השני, נוריס ויטני בן ה־61. כאשר נשאל עליידי סוללת העת־נאים כיצד ברצונו להגיב על כל המהומה, השיב: „איך אני יכול להגיב? אני יודע מה הלך שסני הלא ישנתי באותו רגע.

דנמרק

תערוכת־המין

הראשונה בהיסטוריה

בעידו שאשר העולם משתכשך בחשכת ימי־הביניים, בכל הקשור למין, ממשככים הדגים, שגילו כי המין הוא חלק מהחיים עלי־אדמת, לעסוק בשלהם. בהמשך למהפכה המינית שהתחוללה באר־

משהו בנידון. הוא התגנב אל שני קולי־גות מנומגמים — וצילם אותם. התחוללה סערה באולם המליאה. לפי החוק אסור הצילום במליאה ללא רשות מהיו־ר. הישי־בה הופסקה והיו־ר הנורגש תבע משולמן למסור לידיו מייד את המצלמה והסרט. שולמן סירב, והיו־ר הגבוך הכריז שאם כן, אין הוא בטוח מה עליו לעשות, וברצונו לחשוב בדבר.

בין הצדדים הושגה שביתת־נשק. הסרט נשאר ברשותו של שולמן, והוא מצידו התחייב לא למסרו לפיתוח עד להודעה חד־שה. ואילו שני הח־כים המצולמים מסרו הודעה לעיתונות, בצאתם מן השיבה. הרא־שון, אלס מורנינגסטאר בן ה־16, הכריז: „בכלל לא ישנתי, ישבתי מהורהר, כשראשי שמוט, כדרכי תמיד.

בעולם

קנדה

שולמן מצלם

בעיית השיעמום והשיממון בכנסת אינה, מסתבר, בלעדית לישראל. נראה שגם הפרי־למנט הקנדי סובל ממחלה דומה — ואולי אף בדרגה חמורה יותר: בין החברים המו־פיעים לישיבות, יש כאלו המרשים לעצמם להתנמנם בשעת נאוּמים. **שולמן מוגלה יומה.** לאחרונה החליט חבר הפרלמנט ד־ר מורטון שולמן לעשות